

Publicerad 2008-03-13 20:50 av anits

*det händer att somliga vill vara former än andra*

## **EN SKOLTID SVÅR ATT GLÖMMA**

Många gånger har jag tänkt på er,ni som ville vara så duktiga så fina.Ni som trodde ni kunde och visste allt,som skulle gifta er rikt,inte skaffa barn,som förstörde er figur.Ni skulle adoptera,ha fina hus städhjälp och kokerska,resa jorden runt.Drömde om ett liv i sus och dus gjorde ni.I era ögon var jag en liten skit,som ingenting kunde,inget visste dög inte till något.Någon av er läste i telefonkatalogen,min far var skogsarbetare,vad hade jag i er skola att göra.Så höll ni på dag ut och dag in,månader år,det tog aldrig slut.

Skoltiden tog slutvi försvann åt olika håll.Jag har inte sett någon av er på alla år,utom när ni ingått äktenskap,fått barn just det fått barn.För någon vecka

sedan mötte jag en av er.Jag kände inte igen dig,men du kände igen mig.Vi hamnade vid samma bord,du berättade om hur det gått för dig.Det har inte gått så bra som du hade drömt,du såg trött och ledsen ut,men jag kände

även nu,den överklass du ville tillhöra.Du undrade hur det gått för mig,men svaret du fick var,det vill du inte veta här och nu.Du såg förskräckt ut,men jag ville inte berätta för dig om mina,motgångar misslyckande och tvivel.

Jag hade redan när vi gick i skolan,drömmar om att skriva,det hånade ni mig för.Läraren vi hade i svenska,brukade i bland berömma mina uppsatser.Det hände någon gång att han läste upp någon,utan att säga vem som skrivit den,på rasten sedan hånade ni mig.Har alltid älskat djur natur blommor garner laga mat,men under skoltiden retade ni mig för mina intressen.För er var det killar och ute kvällar som gällde.Jag hemma hos mormor,där jag fick lära mig väva sticka baka,mormor och jag hade det trevligt.Ibland var jag med morfar i trädgården,hade inget behov av uteliv.Var jag någon gång ut på nöjen,stod det inte på förrän jag hade en far,som stod där för att hämta mig,

Jag är glad ,att jag haft en mormor,som lärt mig det jag kan idag.Hon tog mig med till kyrkan,såg till att jag kom i söndagsskola,Hon är min stora förebild.

När min kära vän och granne visade mig vägen till poeterna,att låta andra läsa mina texter,har givit mig livslusten tillbaka.Det är inte stort svart hål inom mig,är så glad att ha henne som granne och vän.

När jag mötte dig min gamla skolkamrat,var det nära jag berättade för dig,att jag skriver andra läser Jag är inte hämndlysten,så jag sa ingenting.När vi skildes sa du,vi ses snart igen,men det tror inte jag.

---

anits 13 mars 2008

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten